

Kertomusluonnoksesta annetut lausunnot

Yliopistojen valtionrahoitus (10/2018) 111/52/2017

Opetus- ja kulttuuriministeriö, 3.5.2018
Suomen Akatemia, 3.5.2018

3.5.2018

Valtiontalouden tarkastusvirasto
PL 1119
00101 HELSINKI

Viite Lausuntopyyntöne 12.4.2018, Dnro 111/52/2017

Asia **Opetus ja kulttuuriministeriön lausunto yliopistojen valtionrahoitusta koskevasta luonnoksesta tarkastuskertomukseksi**

Pyydettyinä lausuntonaan opetus- ja kulttuuriministeriö esittää näkemyksensä yleisesti raportoidusta kokonaisuudesta ja erikseen tarkastusviraston kannanotosta (s. 2–4) sekä raportin sivuista 7–29 siltä osin kuin ministeriöllä on asiasta erityistä lausuttavaa. Lausunto on otsikoitu kulloinkin kyseessä olevan kappaleotsikon sivunumeron mukaan sivujen 7–29 osalta.

1. Yleistä

Tarkastuksen asiasisältö on hyvin suunniteltu ja kattava sekä perusteellisesti toteutettu. Valtiontalouden tarkastusvirasto on kiinnittänyt kertomuksessaan huomiota monelta osin keskeisiin seikkoihin. Tarkastuksesta saatavat tiedot luovat omalta osaltaan hyvää pohjaa ja palautetta ministeriön yliopistoihin kohdentamaan talouden valvonnan ja ohjauksen kehittämiseen. Ministeriössä käynnissä olevassa kehittämistyössä on tunnistettu raportissa mainittuja kehittämiskohteita, joiden osalta kehittäminen on jo meneillään.

Koko korkeakoulusektorin tietojen yhtenäisyyden varmistamiseksi opetus- ja kulttuuriministeriö on käynnistänyt kehittämistyön, jonka tavoitteena on yhdistää ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen taloushallinnon koodistot yhdeksi koodistoksi mukaan lukien tuloslaskelman ja taseen kaavat.

Opetus- ja kulttuuriministeriön korkeakoulu- ja tiedepolitiikan osasto on kilpailutuksen jälkeen valinnut BDO Oy:n ulkopuolisena asiantuntijapalveluna tuottamaan perustellun pohjaehdotuksen ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen taloushallinnon koodistojen yhdistämiseksi vuorovaikutuksessa 25.1.2018 asetetun korkeakoulujen ja ministeriön asiantuntijoista koostuvan tukiryhmän kanssa sekä laajemmalle asiantuntijoiden joukolle tarkoitettussa seminaarilaisuudessa.

Tavoitteena on ottaa yhdistetty koodisto käyttöön vuotta 2019 koskevien tietojen osalta. Tukiryhmän toimikausi päättyy 31.5.2018.

Koodiston yhtenäistämistyössä on tullut esille useita samoja kehittämiskohteita kuin tarkastusviraston esittämässä raportissa.

Ministeriö pitää tärkeänä, että tarkastusvirasto antaa tarkastuksesta erikseen palautetta yliopistoille yliopistokohtaisesti.

2. Tarkastusviraston kannanotot

Opetus- ja kulttuuriministeriön antama määräys (OKM/33/210/2017) on vaikuttanut niin, että vuotta 2017 koskevilla tilinpäätöksissä yliopistojen sijoitusomaisuus on kirjattu yhtenäisin periaattein.

Opetus- ja kulttuuriministeriö seuraa yliopistojen taloudellista tilannetta keräämällä yliopistojen tilinpäätösasiakirjojen lisäksi tietoja sähköisellä taloustiedonkeruulla. Näitä yliopistojen taloudellista tilaa kuvaavia tietoja ja tunnuslukuja esitetään julkisessa Vipunen-tietokannassa. Opetus- ja kulttuuriministeriön kanta on yhteneväinen tarkastusviraston kannan kanssa siitä, että yliopistojen taloudellinen asema, maksuvalmius ja vakavaraisuus ovat erittäin hyvät, sekä siitä, että tunnuslukujen taso vastaa yliopistouudistuksessa asetettuja tavoitteita (maksuvalmius 1,5 ja omavaraisuusaste 60 %). Vuoden 2017 tilinpäätösten mukaan maksuvalmiuden tunnusluku vaihteli välillä 0,81–3,04 yliopistolaitoksen kokonaisuuden tunnusluvun arvon ollessa 1,70 ja omavaraisuusasteen tunnusluku välillä 70,7–91,3 yliopistolaitoksen kokonaisuuden tunnusluvun ollessa 83,7.

Koodiston kehittämistyössä pyritään määrittelemään taloudellisten tunnuslukujen tavoitetilä. Samassa yhteydessä lisätään koodistoon tunnuslukujen laskentakaavat sekä laskentaohje sekä ohjeistus tunnuslukujen laskennasta konsernitilanteissa.

Suomen Akatemian ennakoista Valtiontalouden tarkastusviraston esittämät havainnot ovat oikeansuuntaisia ja lienee mahdollista siirtyä käytäntöön, jossa ennakkoiden käytöstä luovuttaisiin tai niiden käyttö olisi nykyistä rajatumpaa. Ennakkomenettelyä pidettiin tärkeänä yliopistouudistuksessa. Siitä luopumisesta on keskusteltu yliopistojen, Suomen Akatemian ja opetus- ja kulttuuriministeriön kesken. Ennakoista luopuminen yksinkertaistaisi hankkeiden taloushallintoa sekä yliopistoissa että Suomen Akatemiasa.

Ehdotus Suomen Akatemian maksatusmenettelyn muutokseksi viimeisen maksuerän suhteen on talouden valvonnan kannalta perusteltu ja yhtenäistäisi menettelyjä suhteessa Tekesiin.

Korkeakoulutuksen ja tutkimuksen 2030 -vision toimeenpanossa tarkastellaan mahdollisuuksia uudistaa ja yksinkertaistaa Suomen Akatemian tutkimusrahoituksen maksatusmenettelyjä.

Kertomuksessa esitetään, että eduskunnalla on oltava tiedot tutkimusrahoituksen tosiasiallisesta kohdentumisesta yliopistoissa. Tässä mahdollinen esitystapa on Suomen Akatemian edeltävän vuoden rahoitusmyöntöjen tarkastelu yliopistoittain. Mikäli Suomen Akatemian tutkimusrahoituksesta ilmoitettaisiin esimerkiksi julkisen talouden suunnitelmassa välittömät ja välilliset kustannukset, olisi tieto altis väärinymmärryksille. Muut kustannukset ovat välttämättömiä tutkimuksen tekemiselle. Kustannukset jaottelevalle esitystapa voisi johtaa virheellisesti ajattelemaan, että muut kustannukset voisi ikään kuin valita pois ja näin vapauttaa enemmän resurssia tutkimukselle.

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää Valtiontalouden tarkastusviraston kokonaiskustannusmallista esittämiä kannanottoja joiltakin osin epätasmoisina ja perusteiltaan epäselvinä. Tekstistä saattaa saada sen kuvan, että välilliset kustannukset eivät olisi todell-

lisia kustannuksia. Tutkimushankkeesta aiheutuu välittömiä ja välillisiä kustannuksia. Kokonaiskustannusmallin laskentakaavassa yleiskustannuksia verrataan palkkakustannuksiin ja tästä syystä yleiskustannuseroin näyttää varsin suurelta. Mikäli yleiskustannuksia verrattaisiin kaikkiin suoriin hankkeen kustannuksiin, mm. matkat, ostopalvelut jne. yleiskustannuseroin olisi huomattavasti pienempi. On myös tärkeä huomata, että yleiskustannukset sisältävät hankkeen välittömiin menoihin liittyviä kustannuseriä, kuten esimerkiksi hanketaloussihteerien palkkakulut tai laiteintensiivisten hankkeiden laitteistojen käyttökustannuksia. Näillä on merkittävä vaikutus yleiskustannuskertoimen suuruuteen, mutta kertoimen kautta kohdistettuina hallintotyö nopeutuu ja vähenee merkittävästi. Kertoimet perustuvat kirjanpidon todellisiin kuluihin.

Välilliset kustannukset nimenomaisesti vaihtelevat koulutusaloittain paljon, koska ne heijastavat kyseisen alan tutkimuksen kustannusrakennetta. Suuret erot kustannusten välillä eivät osoita laskennan epäluotettavuutta vaan pikemminkin päinvastoin.

On todennäköistä, että henkilösivukulukertomissa olevat erot perustuvat mm. henkilöstön ikärakenteeseen; henkilöstön korkea keski-ikä tuottaa usein pitkät vuosilomat ja voi vaikuttaa myös lakisääteisiin henkilösivukuluihin sekä sairauspoissaloihin. Opetus- ja kulttuuriministeriö selvittää kuitenkin erojen syyt erikseen yliopistoilta. Laskentaa koskevia ohjeita täsmennetään tarvittaessa.

Opetus- ja kulttuuriministeriön näkemyksen mukaan kokonaiskustannusmalli ei määritelmällisesti mahdollista sitä, että samoja projektitoiminnan kuluja rahoitettaisiin valtionrahoituksella. Sen sijaan olisi mahdollista, että valtion yliopiston perustoimintaan kohdentamaa rahoitusta suuntautuisi ulkopuolisen rahoituksen projekteihin, mikäli niissä ei veloittaisi yleiskustannuksia kokonaiskustannusmallin periaattein. Toisaalta ulkopuolisen rahoituksen projekteissa, esimerkiksi Suomen Akatemian tutkimusrahoituksessa, myös edellytetään yliopiston omarahoitusta hankkeen toteuttamiseen (SA:n keskimääräinen myöntöprosentti hankkeen kokonaiskuluista on 70 %). Siten ulkopuolisen rahoituksen projekti ei tarkoita lähtökohtaisesti 100 % rahoitettua projektia.

Korkeakoulut järjestävät tutkimuksen infrastruktuurin ja tukipalvelut koko toiminnalleen; sekä perustoiminnalle että ulkopuoliseen rahoitukseen perustuvalla toiminnalla. Yhteisen infrastruktuurin ja tukipalveluiden käyttö on taloudellista ja tehokasta. Näin ollen on välttämätöntä, että ulkopuoliset rahoittajat vastaavat omasta osuudestaan yleiskustannuksista kustannuskertoimien mukaisesti. Muun kuin yliopistolain mukaisen valtionrahoituksen rahoituksen osuus voi olla yliopistoissa noin 40 % kokonaisrahoituksesta. Näin ollen myös ulkopuoliseen rahoitukseen perustuvan toiminnan yleiskustannusosuus välttämätön ottaa huomioon hankkeiden kustannuksina, jotta yliopiston valtionrahoitus kohdistuu oikein ja tarkoituksensa mukaisesti yliopiston perustoiminnalle.

Opetus- ja kulttuuriministeriö on antanut määräyksen kokonaiskustannusmallin laskentamenettelystä (OKM/44/529/2016, 27.5.2016). Sen yhteydessä määrättiin myös siitä, että tilintarkastajan tulee antaa kokonaiskustannusmallin kertoimien laskennasta ja kertoimista erillinen kertomus vuosittain. Näin pyrittiin varmistamaan laskennan yhtenäisyys ja luotettavuus. Määräyksen vaikutuksesta laskennan yhtenäisyyteen sekä tilintarkastajien kertomusten sisällöllisestä yhtenäisyydestä hankitaan yksityiskohtaista tietoa meneillään olevalla pro gradu -tutkielmalla. (Aalto-yliopisto).

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää erittäin tärkeänä, että edellä olevat kokonaiskustannusmalliin liittyvät näkökohdat ja täsmennykset otettaisiin huomioon Valtiontalouden tarkastusviraston lopullisessa raportissa ja kokonaiskustannusmalliin liittyvässä otsikoinnissa.

3. Raportin teksti (sivut 7-29)

Kohta 1.1 (s. 7)

Valtion rahoituksen todetaan olevan olennaisin yksittäinen tekijä yliopistojen taloudellisen aseman muodostumisessa. Ministeriö pitää tärkeänä todeta, että ulkopuolisen rahoituksen osuus kokonaisrahoituksesta vuoden 2017 tietojen mukaan oli noin 40 %. Tämä sekä sijoitustuottojen kehitys ja muu tuloskehitys vaikuttavat tunnuslukuihin.

Kohta 2 (s. 9)

On tärkeää, että yliopistojen tase-erien sisällöt ovat kokonaan vertailukelpoiset, kuten kertomuksessa todetaan. Tästä syystä koodiston kehittämistyössä on kiinnitetty erityistä huomiota IFRS 9 -standardin soveltamisen yleiseen ohjeistukseen.

Kohta 2.1 (s. 10)

Tekstissä todetaan, että voimassa oleva yliopistojen koodisto on vahvistettu 5.6.2013. Koodiston kehittämisen tavoitteena on ottaa uudistettu koodisto käyttöön vuotta 2019 koskevista tiedoista lukien.

Vuonna 2017 kaikilla yliopistoilla oli taseessa käytössä käyvän arvon rahasto. Sivun 12 taulukko tulisi päivittää ja ottaa mukaan 2017 tiedot, jotka osoittavat laskentamenettelyn yhtenäistyneen. Ks. vaihteluvälit lausunnon sivulla 2.

Kohta 2.3 (s.13)

Koodiston kehittämishankkeen yhteydessä käyvän arvon rahaston menettelyt tullaan kuvaamaan ja tavoitteena on, että myös ammattikorkeakoulut ottavat käyvän rahaston menettelyn käyttöön.

Kohta 3.1 (s.17)

Myös opetus- ja kulttuuriministeriö pitää välttämättömänä, että yliopistot kirjaavat kulut hankkeille myöntöpäätöksen ehtojen mukaisesti.

Kohta 3.4 (s.19)

Otsikointi saattaa johtaa irrallisenä väärään tulkintaan

Kuten edellä lausunnon sivuilla 2–3 on selostettu, hankkeista aiheutuu erilaisia kustannuksia; välittömiä ja välillisiä, joista muodostuu projektin aiheuttama kustannuskokonaisuus. Se, että kustannukset käsitellään kertoimilla, ei tee niistä projektille kuulumattomia, vaan ne ovat projektista aiheutuneita.

Kohta 3.6 (s. 21)

Opetus- ja kulttuuriministeriössä on uudistettu ja yhtenäistetty erityisavustusten ehtoja ja rajoituksia. Tässä yhteydessä on ollut korkeakoulu- ja tiedepolitiikan osaston kannalta ongelmallista, että ehdot ja rajoitukset eivät sellaisenaan toteutettuina ole mahdollistaneet korkeakoulukohtaisia ehtoja (= saajaryhmäkohtaiset ehdot) ja kokonaiskustannusmallin soveltamista esimerkiksi kärkihankkeissa. Niiden osalta on pääosin sovellettu kokonaiskustannusmallia soveltuvin osin. Poikkeukset ehdoista ja rajoituksista on esitetty hakuilmoituksissa ja päätöksissä. Ehdot ja rajoitukset sopivat osalle hallinnon

alan toimijoista selvästi paremmin kuin korkeakouluille. Näitä muita toimijoita on lukumääräisesti huomattavasti enemmän kuin korkeakouluja.

Myös korkeakoulu- ja tiedepolitiikan osasto pitää yliopistojen kannalta ongelmallisena ja työllistävänä tekijänä erilaisten ehtojen soveltamista päätöksissä etenkin, kun opetus- ja kulttuuriministeriö on antanut määräyksen kokonaiskustannusmalliin liittyen.

Kohta 4 (s. 23–29), yhdistetty kaikki kohtaa 4 koskevat kannantotot

Koodiston kehittämistyössä tullaan ohjeistamaan toimintokohtaisen laskelman määrittelyjä.

Koodiston kehittämistyön tavoitteena on kaikille korkeakouluille yhteiset tuloslaskelmat ja tasekaavat.

Yliopistojen vuonna 2017 toteutettu varainhankintaan perustunut pääomittaminen vahvisti yliopistojen taloudellista asemaa edelleen. Pääomittamiset ovat olleet hallituksen tietoisia painotuksia yliopistojen taloudellisen aseman vahvistamiseen. Tätä kautta vahvistuu myös yliopistojen autonomia ja mahdollisuudet tehdä oman strategiansa mukaisia toimia taloudellisen liikkumavaran puitteissa.

Korkeakoulujen rahoitusmallissa on haluttu painottaa erikseen työllistyneiden osuutta tutkinnon suorittaneista. Kattavaa rekisteritietoa työllistymisestä on saatavissa Tilastokeskuksen aineistoista vain Suomessa työllistyneistä. Se tiedetään, että korkeakoulu-tutkinnon suorittaneista siirtyy ulkomaille vuosittain vajaat viisi prosenttia, eli heidän osuutensa kokonaisuudessaan ko. indikaattoriin on suhteellisen pieni. Tietyissä korkeakouluissa ulkomaille siirtyneiden osuus on suurempi, isoimmillaan 14 %. Vuonna 2018 toimiva korkeakoulujen rahoitusta ja ohjausta pohtiva työryhmä harkitsee työllistyneiden indikaattorin korvaamista tai täydentämistä työllistymisen laatua kuvaavalla indikaattorilla, joka perustuu kyselynä yliopistoista valmistuneille toteutettavaan uraseurantatutkimukseen. Tässä kyselyssä on mahdollista tavoittaa myös ulkomaille muuttaneita.

Alakohtaiseen rahoitusosuuteen vaikuttavat myös yliopistojen toisistaan poikkeavat tavat järjestää maksullista koulutustoimintaa. Tässä tarkastellussa ko. alojen henkilöstössä voi näkyä myös maksullisen koulutustoiminnan järjestämiseen osallistuvia henkilöitä, jos toiminta on organisoitu emoyliopistossa. Maksullisen koulutustoiminnan järjestämiseen osallistuneen henkilöstön volyyymi on todennäköisesti suhteellisen pieni korkeakoululuissa. Tätä ei erikseen kysytä tiedonkeruussa. Lisäksi on huomioitava, että alakohtaisesta rahoituksesta suurin osa kohdistuu Taideyliopistolle. Vuonna 2018 toimiva korkeakoulujen rahoitusta ja ohjausta uudistava työryhmä harkitsee myös alakohdittaisen rahoituksen kohdistamiskriteerejä.

Ulkomaalaisen opetus- ja tutkimushenkilökunnan määrä tulisi tarkastaa vastaavasti kuin opiskelijoiden kansallisuustiedot. Kansalaisuustieto on voinut vaihtua. Ulkomaalaisten opiskelijoiden osalta kansalaisuustietojen tarkistaminen Väestörekisterikeskuksesta on vaikuttanut muutamaan prosenttiin ulkomaalaisista tutkinnon suorittaneista. On oletettavaa, että ulkomaalaisen henkilöstön osalta vaikutus olisi hieman suurempi kuin tutkinnon suorittaneista, mutta ei kuitenkaan merkittävä. Sekin on huomioitava, että indikaattorin tarkoitus on tuottaa yliopistoille insenttiivi opetus- ja tutkimushenkilöstön kansainvälistymiseen. Nykytilanteessa kansalaisuustieto on useimmiten ajalta, jolloin henkilö on otettu yliopistoon virkasuhteeseen. Tilanne, jossa yliopiston rahoitus pienenee siitä, että ulkomaalainen henkilö integroituu Suomeen niin hyvin, että hankkii Suomen kansalaisuuden, ei ole optimaalinen ko. tavoitteen kannalta.

Virta-julkaisutiedonkeruun prosesseja kehitetään jatkuvasti. Jatkossa tarkistuksissa huomioidaan tarkemmin tapaukset, joissa yliopisto on antanut julkaisuille eri tasoluokituksen kuin tiedonkeruuprosessissa syntyy.

Ylijohtaja

Tapio Kosunen

Opetusneuvos

Eija Somervuori

Tiedoksi Korkeakoulu- ja tiedepolitiikan osasto
Kansliapäällikkö Anita Lehikoinen

03.05.2018

Valtiontalouden tarkastusvirasto
PL 1119
00101 HELSINKI

Viite 111/52/2017

Asia Yliopistojen valtionrahoitus. Lausuntopyyntö tarkastuskertomusluonnoksesta 12.4.2018.

Tarkastuksen perusteella Suomen Akatemian hankerahoituksen käytön sisäinen valvonta on yliopistoissa järjestetty olennaisilta osin asianmukaisesti ja hankerahoitus käytetään rahoituspäätösten mukaisiin tarkoituksiin.

Luonnoksen mukaan ”tarkastuksen perusteella havaittiin kuitenkin kehitettävää sisäisessä valvonnassa liittyen Suomen Akatemian ja Tekesin rahoittamien hankkeiden varojen käytön ja sen seurannan erillisyyteen. Tarkastuksessa havaittiin useissa yliopistoissa tapauksia, joissa tutkijan työaika ja palkkakustannukset oli kirjattu Suomen Akatemian rahoittamalle hankkeelle ja samalla ajanjaksolla toteutetusta työmatkasta aiheutuneet suorat kulut oli kuitenkin kirjattu Tekesin rahoittamalle hankkeelle tai päinvastoin. Suomen Akatemian ja Tekesin tulisi kehittää rahoitusprosessia niin, että edellä mainitut tilanteet voitaisiin välttää.”

Akatemia toteaa edellä esitetystä seuraavaa: Suorituspaikkojen tulee järjestää Akatemian rahoittamissa hankkeissa asianmukainen työajan kohdentaminen ja seuranta. On tavanomaista, että tutkijoilla on usein hankkeita monelta rahoittajalta ja kuluja kohdistetaan käyttötarkoituksen mukaisesti. Seurantakohteiden käytön tärkeys korostuu, kun on useita ulkopuolisia rahoittajia. Luonnoksessa esitetty havainto työajan ja toisaalta samaa ajanjaksoa koskevien tutkimuksen kulujen eriytymisestä on Akatemialle uusi. Akatemia tulee selvittämään mahdollisuutta saada asiasta tarkempi kuva yhteensovittamalla tarkastustoimintaa Business Finlandin (aiemmin Tekes) kanssa.

Kertomusluonnoksessa todetaan lisäksi, että Suomen Akatemia voi maksatuspyyntöön perustuen maksaa myöntämästään päätöskohtaisesta rahoituksesta ennakkoa yliopistoille ja ammattikorkeakouluille. Tarkastuksen perusteella ennakkoiden hakeminen ei riipu yliopiston maksuvalmiudesta vaan niitä hakevat niin heikomman kuin vahvemman maksuvalmiuden omaavat yliopistot. Suomen Akatemian päätökset myöntää ennakoita eivät myöskään näytä perustuvan systemaattisesti yhdenmukaiseen tietoon yliopistojen maksuvalmiudesta. Luonnoksessa on esitetty, että Suomen Akatemian tulisi hyödyntää yliopistojen maksuvalmiudesta opetushallinnon tietopalvelussa julkaistuja tietoja arvioidessaan ennakkomaksujen tarpeellisuutta.

Valtionavustuslain 12 §:n 2 momentin mukaan "valtionavustuksesta voidaan maksaa ennakkoa, jos se on valtionavustuksen käytön kannalta tarkoituksenmukaista". Säännös ei sellaisenaan määrittele saajan maksuvalmiutta ennakon maksamisen edellytykseksi.

Suomen Akatemia käytäntönä on ollut edellyttää valtionavustuksen saaneelta yliopistolta päätöskohtaista ennakkopyyntöä perusteluineen. Lähtökohtana on ollut, että ennakon tulee olla tarpeen hankkeen käynnistämiseksi. Rahoituksen yleisissä ehdoissa on määriteltä seuraavasti: "Ennakon maksaminen on perusteltua silloin, kun avustettavan hankkeen tai toiminnan käynnistäminen tai toteuttaminen valtionavustuspäätöksessä tarkoitetussa aikataulussa ja laajuudessa vaatii, että avustuksen saaja saa valtionapuviranomaiselta toimintaan tai hankkeeseen rahoitusta." Kun Akatemia on saanut ennakkoa pyytävältä yliopistolta perustelut, se on katsonut voivansa luottaa samaansa informaatioon.

Akatemia on kertomusluonnoksen suhteen samaa mieltä siitä, että ennakkokäytäntö olisi aiheellista ottaa tarkempaan tarkasteluun. Ennakot on otettu käyttöön talouspoliittisen ministerivaliokunnan päätökseen 17.6.2008 perustuen. Yliopistojen rahoitusasema on kehittynyt tämän jälkeen. Ennakoiden tarpeellisuudesta on syytä aloittaa keskustelu ja valmistelu opetus- ja kulttuuriministeriön johdolla. Akatemia tulee ottamaan asian esille ministeriön kanssa.

Tarkastuskertomusluonnoksen mukaan opistojen keskeisillä valtiorahoittajilla Suomen Akatemialla ja Tekesillä tulisi olla yhtenäiset käytännöt rahoituksen maksamisajankohtien määrittelyssä osana rahoitusprosessia. Luonnoksessa esitetään, että Suomen Akatemian olisi perusteltua siirtyä käytäntöön, jossa rahoituksen viimeinen maksuerä maksetaan vasta loppuraportin toimittamisen jälkeen.

Suomen Akatemia tarkastelee asiaa hyödyllisenä kehittämissuunniteluksena. Asiasta tullaan keskustelemaan yliopistojen ja muiden tutkimuksen suorituspaikkojen kanssa.

Ylijohtaja

Ossi Malmberg

Taloussuunnittelija

Peter Salo